

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון ח' באלול תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נדריים - צ"א

1. רבא בדיק את תלמידיו: אשת כהן שנאנסה, האם יש לה כתובה? מה הצדדים, ומה ענו לו? **הצדדים:** האם כיון שאונס לגבי כהן אוסר כרצון לגבי ישראל - אין לה כתובה, או שמא תאמר לו אני מצדי ראוייה ונסתחפה שדך שהרי קדושת הכהונה אוסרתך. **הוכיחו לו ממשנתנו** - האומרת טמאה אני לך - יש לה כתובה. והרי אין מדובר באשת ישראל, כיון שברצון, כלום יש לה כתובה? ובאונס, אינה נאסרת. אלא בהכרח באשת כהן [והרי אין מדובר ברצון] שנאנסה.
2. **נסתפקו:** אמרה לבעלה גרשתני, ונתקרע הגט או שאבד האם ניתן להאמינה ולהתירה לינשא?
 - א. **לרב המנונא נאמנת** - והוכיח ממשנתנו לגבי האומרת טמאה אני לך, שאפילו שחזרו לומר שאינה נאמנת, דווקא שם חוששים שמשקרת כיון שבעלה אינו יכול לדעת את האמת אבל לגבי גרשתני שבעלה יודע האמת - נאמנת, חזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה.
 - ב. **חלק רבא:** אדרבה, אפי' בראשונה שהיתה נאמנת דווקא שם כיון שסתם אשה לא עשויה לבזות עצמה, אבל לגבי גט שעל ידי כעסה תתחזק מן הבעל להעיז פנים בו ולומר לו גרשתני, ולכן אינה נאמנת.
3. **מהיכן הקשו עליהם?**
 - א. **הקשו על רבא** מהדין של 'השמים ביני לבינך' שבראשונה היתה נאמנת, והרי שם אין בושה.
 - ב. **יענה רבא** - כיון שצריכה לומר בפירוש... אם לא היה אמת היתה מתביישת לומר דבר גנאי זה.
 - ג. **הקשו על רב המנונא** מהדין של השמים ביני לבינך שבאחרונה שאינה נאמנת, והרי היא יודעת ובעלה יודע בזה.
 - ד. **יענה רב המנונא:** מעיזה היא כיון שאומרת אכן יודע הוא בביאה אך אינו יודע ביורה כחץ.
4. **אלו מעשים למדנו בענין נאמנות אשה לאסור עצמה?**
 - א. **מעשה אשה** שהקפידה תמיד לטול ידי בעלה למחרת תשמיש, יום אחד כשהביאה לו מים אמר לה לא שימשנו היום, אמרה לו א"כ אחד מן הנכרים בא עלי... אמר רב נחמן: עיניה נתנה באחר, ואין ממש בדבריה.
 - ב. **מעשה באשה** שהיתה יום אחד בצער ובדאגה, שאלה בעלה מדוע, אמרה לו מעולם לא ציערתני ב'דרך ארץ' כמו הפעם, אמר לה לא היה בינינו דבר, אמרה לו א"כ אחד מהנכרים בא עלי, אמר רב נחמן: לא תשגיחון בה, נותנת היא עיניה באחר.
 - ג. **מעשה באיש** שהיה סגור עם בעלת הבית, וכשהגיע הבעל פרץ גדר של קוצים וברח, אמר רבא: האשה מותרת כיון שאם הנואף היה עובר איסור היה נחבא.
 - ד. **מעשה בנואף** שנכנס לבית אשה אחת, בא בעלה והנואף הלך להחבא במסך שאחורי הדלת, היו מונחים שם שחליים וטעם מהם נחש ארסי, רצה הבעה"ב לאכול מהם אמר לו הנואף אל תאכל מהם, כששם לב לנואף חשש שאשתו נאסרה, אמר רבא: האשה מותרת כיון שאם היה עושה איסור היה עדיף לו שימות הבעה"ב דכתיב כי נאפו ודם בידיהן.

הדרן עלך ואלו נדריים וסליקא לה מסכת נדריים.